

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE

Identificació de la sessió

Núm. 1

Data: 2 de març de 2023

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.00 h a 19.30 h

Lloc: Saló de Plens i plataforma virtual

Assistents

Regidora-presidenta del Districte

Ima. Sra. Neus Munté i Fernández

Regidor del Districte

Im. Sr. Marc Serra Solé

Consellers i conselleres membres de la Mesa

Sra. Carolina López Garcia (GMBComú)

Sra. Esther Pérez Sorribas (GMBComú)

Sr. Xavier Farré Perisé (GMBComú)

Sra. Ana Trapero Salvador (GMBComú)

Sr. Jaume Gaixas Querol (GMBComú)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Maria Isabel Sánchez Loran (GMPSC)

Gerenta del Districte

Sra. Aida Guillén Lanzarote

Secretari de la Mesa

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

També hi són presents:

Consellers i conselleres del Districte

Sra. Georgina Lázaro Fontanet (GMJxCat)

Sr. Jofre Mont Geli (GMJxCat)

Sr. David Labrador Gabriel (GMCs)

Estructura executiva del Districte

Sra. Lourdes Zorraquino Rico, directora Serveis Generals

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** saluda el públic i obre la sessió de l'Audiència Pública, que informa que serà l'última d'aquest mandat.

Adverteix que, com sempre, la sessió és enregistrada i emesa en directe pel canal de YouTube de l'Ajuntament i pel web del Districte, i que tothom pot expressar prèviament la seva voluntat de privacitat respecte a aquest enregistrament.

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 20 de desembre de 2022

La **presidenta** expressa que l'ordre del dia s'inicia amb l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, del 20 de desembre de 2022, si no hi ha cap inconvenient en contra.

2. Torn obert de paraules

La **presidenta** explica que començaran les intervencions amb les persones que són presents a l'Audiència Pública, a les quals anirà cridant per l'ordre en què han emplenat la sol·licitud.

Dona la paraula, en primer lloc, al senyor Abellán.

El senyor **Alejandro Abellán i Gelpí** explica que és veí de Sants i que la seva pregunta és sobre el projecte de les Tres Xemeneies del Poble-sec que s'ha presentat aquesta setmana. Explica que l'any 2018 la CUP va demanar informació al Plenari del Districte i se'ls va dir que no era possible fer oficines de lloguer en aquest edifici; que posteriorment, el 2019, en haver-hi pressió veïnal l'Ajuntament va arribar a dir que estudiava l'expropiació del terreny; que el 2021 el consistori va recular i acceptar que s'hi fessin oficines a canvi d'equipaments i habitatge assequible; però que l'acord que els arriba finalment no enclou equipaments per al barri.

Considera que el Poble-sec no necessita un Centre de Coordinació d'Emergències, sinó un local definitiu per als castellers, un casal de gent gran, un casal de joves, un centre de formació professional i un centre de formació per a adults, entre altres necessitats. Es queixa que, per si no fos prou, tampoc tindran habitatge amb lloguer social per combatre els alts preus del lloguer, que no paren de pujar. Descríu que el que es troben és un projecte fet a mida per a la propietat, que la requalificació dels terrenys augmentarà de valor en 60 milions d'euros, amb una compensació per a l'Ajuntament valorada en 11,2 milions, i per al veïnat només promeses que caldrà veure quan i on es materialitzen.

Pregunta com es justifica des del Govern aquesta renúncia, que afavoreix la propietat i que no aporta res ni al veïnat ni al barri, i com es justifica l'oportunitat perduda per millorar les condicions de vida de la gent que treballa. Demana si s'ha fet un estudi de l'impacte que tindrà aquest canvi d'usos en l'entorn més immediat.

Vol fer referència a una altra qüestió, que és el problema del sensellarisme que hi ha a Sants-Montjuïc. Pregunta per què l'Ajuntament ha engegat una maquinària per impedir que s'instal·lin al carrer persones a les quals se'ls vulnera el dret a un habitatge, i si és perquè volien una ciutat maca per al Mobile World Congress de la classe alta internacional. Posa l'exemple d'en Pol, que diu que s'havia establert sota la rampa que va dels jardinetes al carrer Antoni de Capmany. Exposa que l'Ajuntament hi va enviar la Guàrdia Urbana al·legant que molestava els veïns perquè cridava, i que llavors es va instal·lar a pocs metres d'allà. Fa saber que continuarà

crident i que molestarà alguns veïns. Sosté que desallotjar-lo no és la solució, sinó oferir-li atenció mèdica, psicològica i humana, i també un espai digne on es pugui quedar.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Puyoles.

El senyor **Eustasio Puyoles Gómez** vol fer dues preguntes. La primera és per saber en quin punt es troba l'expropiació del bar musical Mami i la segona per aclarir com és que en el Consell de Sants-Badal a una altra veïna el regidor li va dir que la propietat era de l'Ajuntament però que el lloguer el cobrava un tercer, que era l'antic amo.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Jiménez.

El senyor **Xavier Jiménez Jiménez** es presenta com a veí de Cap de Guaita i representant de la gent d'aquest carrer. Exposa que fa gairebé deu anys que lluiten per aconseguir treure les cadires del carrer, al costat dels jardins Ramon Aramon, perquè consideren que ja hi ha cadires i bancs als jardins, que es tanquen a dos quarts de deu o les deu, i que les del carrer, on hi ha un descampat, s'omplen de gent a totes hores de la nit, i que ahir mateix hi havia un grup xerrant a les quatre de la matinada. Se'n queixa perquè no es pot dormir. Diu que han demanat de totes les maneres possibles que es retiressin les cadires d'allà.

Una segona qüestió que vol compartir és que els jardins s'han convertit en un picicà. Li sap greu que a la mateixa sorra on juguen els nens hi van els gossos a fer les seves necessitats i constata que no ha vist mai cap vigilància ni cap multa per aquest fet. També lamenta que els jocs que hi ha allà són per a nens grans i que els nens petits no hi poden jugar. Creu que s'ha de remodelar el parc.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Sanmartín.

El senyor **Antoni Sanmartín** pregunta sobre els nous camins d'accés a Montjuïc i sobre la repoblació forestal que s'ha promès en aquests camins. Creu que cal una supervisió d'aquesta repoblació forestal, perquè han comprovat que en els últims deu o vint anys hi ha hagut una tala d'arbres molt considerable en aquella zona fronterera entre el Poble-sec i Montjuïc i diu que els preocupa moltíssim el manteniment de la massa forestal contra la contaminació. També reclama supervisió sobre el material que diuen que és ecològic, un tipus d'argila, que s'utilitzarà per fer aquests camins: creu que ha de ser permeable a l'aigua quan plou.

La **presidenta** agraeix la intervenció i informa que tanquen el primer bloc amb la intervenció de la senyora Pérez.

La senyora **Concepció Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, comença donant les gràcies a l'Ajuntament pel suport en la campanya per la neteja d'Hostafrancs, que han començat amb un porta a porta amb els veïns i també amb els locals comercials de cafeteria i restauració d'aforament més gran. Exposa que un percentatge bastant alt dels vuitanta locals que han visitat fins ara han manifestat que troben a faltar més contenidors, perquè tenen fotografies en què es veu que van a llençar la brossa de cartonatge, o bé l'orgànica, o bé la dels grisos, i ja són plens. Li han dit que alguns dels contenidors són per a comerços i se n'ha de pagar un suplement.

Recorda que han parlat sovint de la plaça Celestina Vigneaux i diu que ha comprovat ella mateixa que hi ha un racó on cal fer neteja, desinsectació i desratització, que mentrestant cal que no s'hi acosti ningú i que de fet aquell racó ja s'havia tapiat anteriorment. Comenta, però, que, si bé aquest és un tema que volia preguntar avui, ja li han dit que se n'havia pres nota i que estava en vies de solució.

Vol parlar també d'una qüestió relativa a la reubicació de contenidors. Remarca que a ella sempre li agrada raonar les seves peticions –i les raons per les quals els veïns les reclamen– i que no demana coses que ja veu que no poden ser. Recorda que quan es va fer la primera reunió li van donar una solució a un assumpte i ella mateixa ja va contestar que allò no es podia fer, però explica que en aquest cas li han tornat a dir que no i s'ha quedat una mica estranyada.

Assenyala que hi ha veïns i veïnes del barri que li han fet veure que calia esporgar més i revisar aquesta qüestió, perquè en les últimes ventades havien caigut branques envellides, tant a la plaça Herenni com al carrer Tarragona.

Fa saber també una cosa que li consta que s'ha demanat també a la Casa Gran, que és que les ambulàncies que es reclamen al 112 per incidents del carrer es retarden molt. Explica que la setmana passada la Guàrdia Urbana, davant seu, va haver de reclamar quatre vegades, per a una persona que havia tingut un accident i que estava estesa a terra. Diu que van trigar quaranta minuts a arribar i que encara sort que la mateixa Guàrdia Urbana va cobrir una mica aquella persona, perquè feia fred.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor per respondre aquest primer bloc de preguntes.

El **regidor** saluda a tothom i en primer lloc demana disculpes perquè la temperatura és baixa, per una incidència que hi ha hagut en el sistema de climatització. Diu que l'estan revisant en aquest mateix moment i que espera que es resolgui al llarg de l'Audiència.

Comença responnent a la senyora Pérez, de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, i es refereix a la campanya de neteja d'aquest barri. Aclareix que és una prova pilot, que és la primera vegada que la fan i que va ser una proposta de l'associació de veïns que van pensar que podria ser interessant. Detalla que és una campanya de corresponsabilització en la neteja. Creu que amb la nova contracta de neteja es fa molta més feina, però que en algunes zones, carrers i barris s'embruta massa, i per això pensa que la implicació ciutadana, a través de l'associació de veïns, és una molt bona manera de treballar en la corresponsabilitat. Celebra com una bona mesura que la campanya vagi adreçada no sols a la gent, sinó també als comerços i restauradors, perquè alguns problemes que hi ha sobre vessament de contenidors o mal reciclatge es fan especialment greus quan provenen de l'àmbit comercial, per la mena de residus que produeixen.

Assegura que prenen nota de tota la informació que va obtenint l'Associació de Veïns d'Hostafrancs en el porta a porta que fan, com ara d'això que diuen alguns restauradors i comerços que falten contenidors, i miraran com els ubiquen. Garanteix que no és per voluntat de l'Ajuntament que hi hagi menys contenidors, sinó que costa molt d'ubicar-los, perquè ja saben que darrere de cada reubicació hi ha queixes de veïns i veïnes que consideren que no és el lloc adequat. Fa palès que tothom vol tenir el contenidor a deu o vint metres de casa seva, però que ningú el vol davant de la porta de casa. Promet que faran el seguiment de la negativa que hi ha hagut a alguna proposta de l'associació de veïns; està convençut que la resposta és motivada des del punt de vista tècnic i que li ho han explicat, però es compromet a revisar-ho i a tornar a explicar els motius del refús.

Sobre la plaça Celestina Vigneaux, com que ha dit ella mateixa que ja estava en marxa, ho dona per fet. Reconeix que en aquesta plaça s'hi ha d'anar intervenint, i aprofita l'oportunitat per anunciar que aquest 2023 hi haurà jocs infantils nous, que creu que ja tocava, i esperen poder presentar-los aviat.

Respecte a la poda, reconeix que hi ha carrers on sembla que no acaba d'arribar. Agraïeix que se'ls indiqui exactament en quins carrers passa això, com ha fet la senyora Pérez parlant de la plaça Herenni, i recorda que, com saben, hi ha un calendari anual de podes, de manera que ells saben, parlant amb Parcs i Jardins, quan toca exactament la poda d'aquell carrer. Fa avinent que la poda de la ciutat és una feina complexa, que cal planificar, i que per això es treballa amb uns calendaris. Garanteix que les podes s'acaben fent totes, encara que accepta que en alguns carrers arriba una mica tard. Ofereix discutir-ho carrer a carrer i plaça a plaça.

Admet que a ell no li havia arribat la informació sobre el retard de les ambulàncies. Assegura que en parlaran amb la Guàrdia Urbana, per conèixer la seva valoració –ja que ells intervenen en molts casos en què s'activen els serveis d'emergències–, i que en parlaran amb l'Àrea Central, per saber si té a veure amb alguna falta de recursos, o de plantilla, o similar. Repeteix que ell no en té informació per fer una diagnosi sobre la qüestió.

Responent al senyor Sanmartín sobre els accessos a Montjuïc, recorda que van tenir ocasió de parlar-ne fa pocs dies, que van organitzar una sessió informativa per explicar diversos projectes relatius a la muntanya, i que aquest camí concret, conegut com a camí de la Font Trobada, sorgia dels pressupostos participatius de l'any 2020, quan els veïns i veïnes van proposar intervencions i millores en la inversió i tothom va votar per prioritzar el destí de 30 milions d'euros a tota la ciutat. Detalla que aquest és un projecte petit, de pocs centenars de milers d'euros, que va ser votat de manera majoritària per milers de persones i que tenia al darrere el suport de les AFA de les escoles –l'Escola i l'Institut del Bosc, l'Escola Tres Pins–, que es van organitzar i els van demanar que en aquest camí –que aquestes escoles feien servir de manera molt precària perquè no acabava de ser segur, no tenia il·luminació, estava pavimentat de manera molt irregular i era molt costerut– s'hi fessin una sèrie d'intervencions perquè fos més accessible i més segur.

Assegura que durant tot aquest temps s'ha treballat amb l'equip d'arquitectes corresponent i amb aquestes comunitats educatives, per mirar de trobar un equilibri entre l'accessibilitat que demanaven –la proposta inicial que feien era molt intervencionista, que fos una mena de rampa en ziga-zaga– i el propòsit de l'Ajuntament de fer el mínim d'intervenció a la muntanya. El seu parer és que s'ha trobat aquest equilibri, perquè finalment el projecte no serà una ziga-zaga que trenqui la muntanya sinó posar sauló, amb una mica de resina natural perquè s'estabilitzi, en el traçat preexistent del camí, millorar la vegetació de l'entorn –s'hi plantaran vint-i-sis arbres, cosa que li sembla força positiva– i millorar també l'entorn del Marcelino, la placeta que hi ha just a sobre del camí de la Font Trobada. Li consta que a alguns veïns els preocupa que el material que s'hi utilitzi sigui el més natural possible, i assegura que estan treballant en això.

Informa, per a qui no va assistir a la sessió de l'altre dia, que està previst que les obres comencin al llarg d'aquest mes de març, cap al final, i que durin al voltant de sis mesos. Ha dit primer quatre o cinc, però rectifica perquè recorda que hi ha una segona fase que arriba fins a l'Escola de Tres Pins.

Responent al senyor Jiménez, assegura que prenen nota de la seva queixa. Lamenta no haver pogut despatxar amb l'equip tècnic la qüestió de les cadires, tot i que garanteix que es deu haver estudiat. Fa avinent que els costa retirar cadires de l'espai públic, perquè entenen que l'espai públic ha de ser viu i ha de tenir zones d'estada, però reconeix, vist des de la perspectiva d'un veí, que quan de manera reiterada tens *botellons* davant de casa, alguna vegada convé retirar-les. Explica, però, que quan els arriba una informació d'aquesta mena, el primer que fan és contrastar-la, parlar-ne amb la Guàrdia Urbana i amb l'equip de convivència,

amb altres veïns i associacions veïnals, i mirar-s'ho bé, perquè si no ho fessin així no quedaria ni un banc en tot el barri, o en tot el Districte. Ara que ha vist que és un tema que preocupa, promet que s'ho miraran bé i que tindran ocasió de parlar-ne, i que si no trobessin cap més alternativa, efectivament, les cadires es podrien acabar retirant i potser reubicant en algun altre lloc.

Respecte als usos més incívics del jardí per part de passejadors de gossos, i l'impacte que això comporta, en prenen nota, tot i que ja els consta que als jardins Aramon i Serra hi ha un problema vinculat a aquests usos, que no acaben d'estar ben reglats, i que cal treballar sobretot de cara a la corresponsabilització. Repeteix el que ha dit altres vegades, que tenen una ciutat, un districte i uns barris en els quals hi ha cada vegada més gossos. Sap que això pot agradar més a alguns i menys a altres, però constata que és una realitat a la qual no es poden oposar, perquè respon al desig de veïns i veïnes que són igualment ciutadans, i que per tant el que toca és adaptar la ciutat a aquesta major presència de gossos, la qual cosa significa que hi hagi més espais de gossos. Fa saber que durant aquest mandat posaran en funcionament o tenen en fase de construcció tres espais de gossos diferents, i recorda que en el mandat passat ja se'n van posar uns quants. Creu que toca anar posant en funcionament aquests nous espais i també, ja que hi ha aquests nous espais, ser cada vegada més restrictius perquè la resta de jardins no siguin envaïts de manera indiscriminada, com pot passar en aquest jardí del qual parlen o com ha passat en altres llocs del barri. Insta a continuar parlant-ne.

Pel que fa a les observacions del senyor Puyoles, reconeix que amb el bar musical Mami hi ha un problema de sorolls. Li consta que des que els veïns se'n van queixar al Districte s'ha treballat molt amb els promotors d'aquest local, per aconseguir que complissin la normativa i minimitzessin l'impacte a l'espai públic, i també li consta que s'ha reforçat la seguretat al voltant de la porta i que l'impacte sonor s'ha reduït. Explica que, tot i això, aquest local funciona en un terreny que està en procés d'expropiació i que l'Ajuntament, com a futur propietari, no voldrà tenir, evidentment, un bar musical en un local seu. Informa que s'ha fet arribar al jutjat la petició per poder desallotjar el bar musical, que ja deu fer dos mesos que està en tràmit i que ara cal seguir el procediment reglat fins que es pugui tancar, desallotjar i aplicar-hi el planejament previst, que és que tot allò sigui aterrat i s'hi faci un vial. Conclou, per tant, que ja està tot en marxa i que ara ja no depèn de l'Ajuntament sinó del jutjat. Calculen, segons el que els ha comunicat l'Institut Municipal d'Urbanisme, que és qui porta les relacions amb els jutjats, que aquest tipus de procediments solen durar uns vuit o nou mesos, dels quals ja n'han passat un parell. Admet que segurament hauran de passar l'estiu encara amb aquesta discoteca, però repeteix que està tot en marxa.

Acaba referint-se al projecte de les Tres Xemeneies del qual feia esment el senyor Abellán. Vol explicar aquest projecte per si hi ha cap veí o veïna que no hagi seguit el tema. Relata que hi havia primer un promotor privat, que va comprar un sòl amb uns antics edificis, per desenvolupar-hi un projecte d'edifici d'oficines, i que es va trobar que amb la qualificació urbanística que hi havia no podia fer allà aquest projecte. Continua dient que aquest promotor va demanar que s'hi fes una requalificació urbanística a mida, sense aportar res a canvi o, com a màxim, només el que preveu la llei, que és el 10% de l'operació, però que l'Ajuntament no volia permetre que es produís allà un enriquiment ràpid –diu textualment un «pelotazo»–, de manera que no farien cap requalificació a mida per a ningú. Reporta que des d'aleshores han estat dialogant amb el promotor, que és un fons d'inversió, i amb els veïns i veïnes de l'entorn, i al final el que han resolt és una cosa nova que el mateix regidor diu que no havia vist mai fer,

com és que un govern convertís una negociació amb un promotor privat en un procés participatiu, de manera que, posant tots els números sobre la taula, es pugui acabar decidint amb tots els veïns i veïnes que hi participen com s'ha de tancar aquesta operació. Detalla que el procés va començar la tardor passada i que ha durat bastant de temps, tot i que el promotor en un principi no s'hi avenia, perquè volia el «pelotazo» i que no hi hagués retorn al barri.

Admet que, com a Districte, i amb el suport de la Tinença d'Urbanisme, van plantejar la possibilitat de fer una MPGM de manera unilateral i sense l'acord del promotor, qüestió que van referir als veïns, els quals van advertir que si es feia això hi havia el perill de judicialitzar l'assumpte i allargar-lo durant tres, quatre, cinc, sis o set anys més, amb la degradació afegida que això comportaria per als edificis avui ja abandonats i sense que s'arreglés, per tant, la sensació problemàtica que els veïns ja tenen de tot aquest entorn, una sensació que té a veure amb l'estat de l'espai públic, la convivència, els sorolls, la falta de dinamisme econòmic i una certa percepció d'inseguretat. Reconeix que van tancar el procés participatiu amb el propòsit de fer la modificació unilateral del planejament, segons la qual el promotor hauria de pagar a l'Ajuntament un 50% de la seva plusvàlua, i que van ser els veïns els que els van convèncer de continuar negociant i lluitant per arribar a un acord.

Informa ara que s'ha arribat a aquest acord, que s'ha fet públic aquesta setmana, i que les condicions que l'Ajuntament havia posat es compleixen, com és que la meitat del total del valor de l'operació, que són 22 milions d'euros, sigui destinada a inversions al Poble-sec. Aclareix que el repartiment d'aquests 11,2 milions d'euros s'ha decidit en el procés participatiu, i li sap greu que alguns, siguin de la CUP o no, no estiguin d'acord en el repartiment, perquè hi haurien pogut participar.

Desglossa que una de les prioritats d'aquest repartiment era resoldre els problemes de seguretat, resolució que, d'acord amb els veïns, exigia instal·lar allà les oficines del Cedor, el nou Centre de Coordinació d'Emergències, al qual es destinaran 2,3 milions d'euros. Defensa que aquest projecte el vol el barri i que si algú en té dubtes només ha de prendre part en el procés participatiu i escoltar els veïns del Poble-sec, que hi van donar suport per unanimitat.

Exposa que un segon projecte era la millora de l'espai públic, de la plaça, i que es destinaran 2,7 milions d'euros de la plusvàlua a remodelar-la, cosa que s'ha acordat també amb els veïns.

Diu que altres projectes eren els equipaments de barri i l'habitatge assequible i que per això els 6,2 milions d'euros restants aniran destinats a aquesta àrea. Remarca que aquestes decisions no són del Districte o de la Casa Gran, sinó dels veïns i veïnes que han pres part en el procés participatiu.

Vol aclarir que li sembla important que, per exemple, els castellers i altres entitats puguin tenir un local –i reconeix que de fet en el procés participatiu els castellers ho van demanar–, i per això fa saber que una prioritat que hi ha amb els 6,2 milions destinats a equipaments i habitatge serà la negociació d'un solar del carrer Blesa, que és justament el local que fan servir actualment els castellers, però que hi caben molts altres equipaments, perquè són 8.900 m² de sostre d'equipament.

Respecte al suggeriment del senyor Abellán que allò es podria haver expropiat, vol explicar-ho molt bé, encara que s'allargui, per deixar-ho molt clar. Li sembla important que se sàpiga que les expropiacions o col·lectivitzacions d'altres èpoques són història, i que avui dia expropiar no és cap ganga per a qui la faci, perquè s'ha de fer a través d'un procediment reglat que preveu pagar-ne un preu just, que es fixa a partir d'uns barems. Per tant, conclou, l'Ajuntament no té

una vareta màgica per dir «¡Exprópiese!» i quedar-se els edificis de les Tres Xemeneies, sinó que, per expropiar-los, l'Ajuntament ha de tenir liquiditat, en aquest cas 15 o 20 milions d'euros per expropiar-los tots, i aquesta quantitat, que cal reunir amb els impostos que paga la gent, l'Ajuntament ara no la tenia disponible per invertir-la a la zona. Defensa, per això, l'operació que s'ha fet, que ha estat la contrària: l'inversor construeix les oficines però, com a contrapartida, el Districte, el barri, aconsegueix aquests 11,2 milions.

Fa referència a l'impacte que pot tenir l'operació, amb l'arribada d'oficines i d'activitat econòmica, en la gentrificació i en el preu de l'habitatge a la zona. Reconeix que això els preocupa, i molt, però creu que han fet una bona feina durant aquest mandat, i per això, a l'altra punta del Poble-sec, a la fira, s'ha recuperat la meitat del terreny de la fira per poder-hi fer equipaments i habitatge públic. Explica que encara estan en la fase d'aprovació de l'MPGM, però aquesta modificació preveu 500 habitatges públics de lloguer al Poble-sec. Admet que ara falta que això es compleixi i es puguin edificar, perquè 500 habitatges són molts i caldrà fer-hi una inversió molt grossa. Per això, defensa que la necessitat d'habitatge públic a les Tres Xemeneies no és tan imperiosa: perquè està en fase de planejament aquest projecte dels 500 habitatges.

Demana disculpes per haver-se allargat, però pensa que són temes complexos i diu que li agrada explicar-los bé.

La **presidenta** anuncia el segon bloc d'intervencions i dona la paraula al senyor Cruset, que no hi és present, i a continuació la dona a la senyora Torres.

La senyora **Mercè Torres Domènech** fa referència a la qüestió del Calaix de Sants i, ja que s'ha parlat d'expropiacions, vol saber com estan aquestes altres expropiacions, perquè li consta que hi ha veïns que en aquests moments ho passen bastant malament. Descriu que les cases d'alguns d'aquests veïns els cauen literalment a sobre i que ja fa vint anys que s'esperen. Demana que se'ls ajudi.

També vol saber com està la qüestió de l'enjardinament i la recuperació de les zones verdes d'alguns parcs i jardins que actualment estan molt pelats en aquesta mateixa zona. Pregunta igualment per Can Mantega i els jardins que tenia abans, que ella recorda i que ara s'han degradat molt.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Fernández.

El senyor **Carlos Fernández**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, avança al regidor que vol fer una mica d'història i parlar del famós document, de l'article 217. Al·lega que en el Consell de Barri del 3 de març del 2022 el regidor va dir que no volia que la plaça de Can Climent es convertís en un fumador, que s'hauria d'omplir de vida, que no s'hauria de colonitzar per l'activitat del tanatori. Diu que això ells ho van repetint, perquè és l'incompliment de l'article 20 de la normativa de Serveis Funeraris.

Afegeix que a l'Audiència Pública del 20 de desembre del 2022 el regidor va dir que això ho portaria al Plenari i que es votaria. Llegeix el final de l'acta, que avui s'ha aprovat, en què es diu que el regidor «...entén que li diuen que s'estimen més el document polític. Pensa que no hi ha cap problema, que el presentaran al Plenari, i està convençut que els consellers i conselleres de tots els partits hi donaran suport i serà aprovat per unanimitat». Recorda que aquell dia hi eren bàsicament tots i que només faltava un partit polític. Segueix dient que al Plenari del 21 de febrer del 2023 no es va parlar del tema, tot i el que havia dit, que consta al final de la mateixa acta que avui s'ha aprovat, per més que –afegeix– el regidor faci aquesta cara d'estranyesa.

El **regidor** vol aclarir si es refereix al Plenari de febrer, en què es va aprovar el nomenclàtor.

El senyor **Carlos Fernández** respon que al Plenari ells no podien intervenir i que es refereix a l'Audiència Pública del 20 de desembre de 2022, en què sí que podien intervenir. I relata que va ser llavors que van tenir un debat sobre el document que feia més d'un any que reclamaven.

El **regidor** diu que ara entén a què es refereix.

El senyor **Carlos Fernández** repeteix que en el Plenari del 21 de febrer, en el qual hauria d'haver-se fet ja aquesta proposta, no se'n va parlar, i ni tan sols es va respondre a un partit polític que va demanar què passava amb aquest document.

Lamenta que faci més d'un any que dura la broma i demana que abans de les eleccions municipals vinents, i si pot ser abans de la campanya electoral, els digui una data en què la plataforma tindrà el document que reclama. Assegura que tots els partits amb què han parlat hi estan d'acord i no entén per què passa tant de temps. Volen que aquest document estigui per escrit i ratifiqui el que el regidor ha manifestat moltíssimes vegades a l'Audiència i que ells han demanat moltíssimes vegades, sempre que han pogut intervenir. I pensen que, amb aquest document, en cas de conflicte amb la funerària sobre l'ús de l'espai públic de la plaça de Can Climent, prevaldrà sempre l'interès general de la ciutadania, dels veïns i les veïnes, condició que no creu que tinguin els de la funerària, que hi venen a fer un negoci lucratiu. Espera haver-se explicat prou bé.

El **regidor** assegura que s'ha explicat molt bé, que al començament no l'entenia però després sí.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Martínez.

El senyor **Josep Maria Martínez**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, vol fer esment de l'Ordenança de serveis funeraris de Barcelona. Recorda que a l'Audiència Pública del mes de juliol del 2022, arran de l'anunci de la suspensió de tramitacions de projectes urbanístics o llicències d'activitat de serveis funeraris, alguns membres de la plataforma van demanar al regidor que traslladés a la Casa Gran la necessitat de revisar i actualitzar urgentment la normativa esmentada. Relata que han tingut contacte amb la Regidoria de Transició Ecològica i Emergència Climàtica, però que no n'han obtingut cap resposta concreta a part de la comunicació de l'octubre del 22, que allò estava en la fase d'esborrany i que quan estigués més avançat el document els el passarien perquè en donessin l'opinió. Constata que d'això ja han passat quatre mesos. Li fa por que, pel temps transcorregut i la proximitat de les eleccions, aquesta qüestió no la considerin prioritària. Vol remarcar que per a ells és molt important aconseguir un document consistent i consensuat, que permeti dur a terme aquesta activitat amb garanties per a tothom i, tenint en compte la ubicació d'aquest tipus d'equipaments, reculli el parer de tots els agents implicats en la qüestió, també el de la ciutadania. Creu que s'hi ha de posar especial èmfasi en el possible impacte en l'entorn urbà i el teixit social, comercial i associatiu de l'indret on es vulgui situar. Pensa que aquest nou document ha de definir clarament quins requisits són necessaris per dur a terme aquesta activitat d'una manera ordenada.

Repeteix que no han tingut notícia de en quin punt es troba l'assumpte, i reitera la seva disposició a continuar col·laborant, amb la seva experiència i en tots els aspectes que estiguin al seu abast, per obtenir una millor ordenança que els permeti a tots treballar amb seguretat.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Cereza.

La senyora **Josefina Cereza**, en nom de la Plataforma Stop Tanatori, relata que després de diversos retards, més o menys explicables, ha començat la preparació dels treballs d'urbanització de la plaça Can Climent, però es queixa que fins i tot ja abans de començar-los l'Ajuntament se n'ha fet ressò sense esmentar el paper de les veïnes en tot plegat. Recorda que ja fa gairebé tres anys que van decidir en una assemblea que lluitarien perquè l'espai definit com a «parcs i jardins» fa més de quaranta anys havia de ser per als veïns i no per als voltors del tanatori, i per fer d'això una qüestió irrenunciable. Explica que la plataforma es va crear en col·laboració amb els Castellans de Sants i el suport total del barri, perquè el que es proposava era satisfer les necessitats dels veïns i no la d'un privat al qual creu que s'ha posat la catifa vermella per gaudir de l'espai de tots en benefici propi, utilitzant-lo com el seu espai de dol.

Defensa que la proposta al nomenclàtor per anomenar-la plaça de Can Climent també va partir de la plataforma, perquè volia ser una reivindicació del passat industrial del barri. Volen recuperar el patrimoni de Germans Climent, descuidat pel propietari, que no l'ha mantingut mai en condicions, i es queixen alhora del maltractament que pateix ara amb les obres de la funerària amb el consentiment dels tècnics responsables. Creu que l'Ajuntament no es pot atribuir el mèrit d'allò que s'aconsegueixi, perquè si Can Climent acaba sent una realitat haurà estat resultat de la tossuderia dels veïns. Refusa, de tota manera, que això pugui compensar la barbaritat que considera que és el fet de consentir tirar endavant un projecte que per ells no té ni cap ni peus. Creu que els tribunals, que ho hauran de decidir, els donaran la raó, i que, per a quan això passi, caldria anar pensant ja quin ús donaran a l'edifici. Els ofereix, per si els manquen idees, un treball fet per alumnes de segon de primària de l'Escola Jaume I, interessats pel que significa la lluita veïnal i el futur del seu barri. Suggereix que mirin amb atenció aquest exercici de participació ciutadana pensant en les necessitats de les persones. *(Aplaudiments.)*

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Beltran.

El senyor **Josep Beltran i Llaveria** vol demanar disculpes, en primer lloc, perquè en l'última intervenció seva al Consell Plenari va utilitzar un exemple que potser no era el més adequat. Es refereix a l'esment que va fer de la prioritat que s'havia donat al Centre Social respecte a les expropiacions del carrer Burgos. Assegura que no tenia cap intenció de perjudicar-los a ells; només volia palesar, de cara al regidor, que els del Centre Social fa deu anys que treballen i els del carrer Burgos en fa vint que esperen que els reubiquin.

Referint-se ja al seu tema, recorda que el regidor mateix els va dir que una empresa faria una valoració de la gent que s'havia de reubicar i que a tot estirar el mes de gener ja es tindrien els resultats de l'estudi. Consta que som al març i que el més calent és a l'aigüera, perquè no han rebut cap comunicat ni saben res de l'estudi d'aquesta empresa. Vol saber-ne, doncs, els resultats i espera que ara, que ja deuen tenir-los, es podrà tirar endavant el procés d'expropiació i de construcció de les noves edificacions.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Cruset, que ha demanat ara per parlar perquè quan ella l'ha cridat abans no hi era.

El senyor **José María Cruset Cruset** es presenta com a veí de la Satalia i membre de l'associació Alerta Poble-sec, i explica que l'altre dia volia parlar del nou projecte de millora de camins i ampliació dels horts. Exposava que no estan d'acord amb aquest projecte, ja aprovat, perquè al·lega que s'ha fet en només dues sessions i a l'esquena dels veïns i de les associacions protectores de l'espai verd a Montjuïc, i amb un pressupost elevadíssim, de més

d'1 milió d'euros. Diu que han buscat aquest projecte, però que sembla que no existeixi, perquè no és públic ni el poden consultar. Afirmar que han demanat als responsables que els l'adrecin, però que no han obtingut cap resposta ni cap resultat fins ara. Creuen que en la millora dels camins hi és implícita una agressió al medi natural i que implica tallar encara més arbres.

Respecte al projecte de l'Aula «Mediambiental» –entre cometes–, lamenta que està destinat a ocupar un espai on ara hi ha molts arbres i que ahir mateix hi havia estat fent fotografies i mirant el lloc on suposadament ha d'ubicar-se. No entén que s'hagin de tallar arbres per posar-hi aquesta aula «tan maca» –fa el gest de posar-hi cometes–.

Pel que fa als horts, declara que no estan, evidentment, en contra dels horts, però manifesta que aquest nou espai dels horts a la Font Trobada ocuparà un espai on abans hi havia verd i arbres, que es van talar per adaptar-hi el terreny; remarca que en té proves. Recorda que la funció original dels horts urbans era i és sobretot naturalitzar els espais verds en una zona urbana i edificada, i que estaven destinats a persones discapacitades o gent gran, i no entén el sentit que pot tenir ocupar un terreny públic i convertir-lo en privat per a uns quants usuaris privilegiats que en facin ús. Insisteix que té proves del que diu sobre la desforestació, perquè tenen imatges històriques de Google Maps que demostren que l'any 2003 allò estava ple d'arbres que ara no hi són. S'ofereix a cedir-los la documentació.

Es queixa que la millora de camins que faran és una cessió als lobbys i grups de pressió dels col·legis Tres Pins i el Bosc, amb l'objectiu principal de fer els camins i la naturalesa –entre cometes– «segurs». Per ell, el terme «segur», derivat de «seguretat», és molt perillós per al bosc i els arbres i es contraposa a la conservació de l'espai natural i els arbres, perquè, afirma, l'objectiu d'aquesta «seguretat» és poder justificar la tala d'arbres, que és el que passa últimament.

La **presidenta** li diu que hauria d'anar acabant.

El senyor **José María Cruset Cruset** continua assegurant que es talen arbres per la seva inclinació natural –comenta que ara els arbres seran tots verticals, perquè és perillós que estiguin inclinats–, o perquè se sospita que poden tenir una malaltia, o perquè cal evitar la frondositat i no hi pot haver més arbres del compte, per afavorir la visibilitat. En qualsevol cas, denuncia, per «seguretat».

Les seves propostes –i diu que ja les coneix el regidor– són tenir una trobada amb Parcs i Jardins, però que això sempre els ha estat refusat. També proposen conèixer el projecte o planificació d'actuacions de Parcs i Jardins, que diu que també els ha estat refusat. Per això avui ho tornen a sol·licitar una altra vegada. Igualment, demanen el projecte a què s'ha referit abans i, per acabar, sol·liciten si hi ha cap estudi d'impacte mediambiental d'aquest projecte.

La **presidenta** agraeix la intervenció i dona la paraula al regidor per respondre a aquest bloc.

El **regidor** comença dient que respondrà en ordre invers a les intervencions.

Pel que fa al que diu el senyor Cruset, informa que el pressupost de Parcs i Jardins és públic i es pot consultar a la web, on es pot veure el pressupost de manera desglossada per àrees. Creu que és una web molt intuïtiva i fàcil de fer-hi cerques.

Sobre la reunió amb Parcs i Jardins, recorda que al Consell de Barri del Poble-sec hi va assistir també el senyor Cruset, que s'hi va proposar fer aquesta reunió i que quan es va fer hi van assistir alguns veïns, però no recorda si el senyor Cruset hi va poder anar o no. Concedeix que

si el que vol és que se'n faci una altra perquè ell hi pugui assistir, demanarà a veure si és possible.

Respecte al projecte del camí de la Font Trobada, el descriu com una intervenció bastant llarga, que va del passeig de l'Exposició a l'avinguda de l'Estadi i de l'avinguda de l'Estadi fins a l'Escola de Tres Pins, i detalla que el pressupost per arreglar tot el camí és d'uns 160.000 euros. Assegura que per al projecte del camí no es tala cap arbre, sinó que se n'hi planten 26. Garanteix al senyor Cruset que el dia que es plantin l'avisaran i així podrà comprovar-ho. Exposa que en el mateix projecte executiu dels camins s'hi inclou la instal·lació d'una aula ambiental i l'ampliació de l'hort de la Font Trobada, i que els tres projectes junts –camí, aula ambiental, hort–, més els jocs infantils que es posen al Marcelino, tot plegat sumará 960.000 euros.

Respecte a l'hort, que diu que ha tingut ocasió de veure'l quan entrava a l'Audiència, comenta que els arbres que hi havia el 2003 ja no hi són, ni un, i que, per tant, no caldrà talar arbres. Reafirma que hi va estar l'altre dia i ho va poder veure. Coincideix amb el senyor Cruset que no s'han de talar arbres, i insisteix que no se'n talaran. Per tant, creu que no s'ha d'alarmar la gent ni posar-se nerviós. Admet que potser el 2003 n'hi havia algun, però no ho sap. Felicita el senyor Cruset per preocupar-se'n.

Sobre la participació, el desanima molt que digui que aquest projecte només s'ha fet «en dues sessions», perquè explica que el projecte del camí és de l'any 2020, que es va fer amb els pressupostos participatius, que del 2020 ençà no ha deixat d'haver-hi reunions amb el veïnat, que es va fer una campanya de comunicació de Decidim Barcelona a tota la ciutat per triar els pressupostos participatius –una campanya que expressa que van tenir «fins a la sopa»–, que van acabar votant-hi milers de veïns –30.000 a tota la ciutat, uns quants milers en els projectes del Poble-sec–, que fins i tot alguns els van dir que hi havia hagut massa participació –«per arreglar un camí, fa tres anys que hi doneu voltes», explica que els van dir–... Demana, doncs, que la gent sigui rigorosa i que, si de cas no entenen alguna cosa, demanin informació. Reitera que s'ha fet moltíssima participació per al tema dels camins. Admet que és una proposta de les AFA, però afegeix que se n'ha parlat amb les associacions de veïns i en el Consell de Barri. Assegura que fins ara no els havien arribat aquestes queixes, que el senyor Cruset ja va expressar l'altre dia i avui ha repetit. Afirmar que, de tota manera, en prenen nota. Resumeix la qüestió insistint que no es talaran arbres –l'Ajuntament no té la intenció de fer-ho–, sinó que se'n plantaran, i que, per tant, no cal fer informe d'impacte ambiental, atès que el resultat serà 26 arbres més dels que hi havia.

Responent al senyor Beltran i a la senyora Torres, que preguntaven sobre la tercera fase del Calaix de Sants, li sembla pertinent, encara que hagi estat per casualitat, que es relacioni el debat que han tingut abans sobre la demanda d'expropiació de les Tres Xemeneies i la pràctica de com funcionen en realitat les expropiacions. Expressa que els veïns de l'àmbit del carrer Burgos, afectats fa vint-i-tants anys per aquest planejament, veuen com les expropiacions són processos reglats, molt lents i que van condicionats a la disponibilitat pressupostària, perquè per fer una expropiació calen molts recursos públics. Reconeix que en tot el procés del Calaix, si bé s'hi han pogut fer moltes coses, estan encallats en la tercera fase. Recorda que al començament de mandat ho tenien gairebé tot a punt per desencallar-ho i tirar endavant les inversions, i després, malauradament, va venir la pandèmia, que va tenir un impacte en l'obra pública i en els pressupostos. Admet que aquest va ser un dels projectes que se'n va ressentir. Assegura que ho diu amb el cor a la mà i que li sap molt de greu que no s'hagi pogut prioritzar

això, i garanteix que no ha estat per falta de voluntat política sinó per falta de recursos. Insisteix que per expropiar calen recursos.

Sap que han passat molts anys des que es va dibuixar aquest planejament, perquè és del 2003, i explica que, un cop passada la pandèmia, van pensar que, com que ja se n'anaven al mandat vinent per fer aquesta obra, havien d'intentar arribar-hi en les millors condicions possibles, i per això havien de fer, passats aquests vint anys, una diagnosi actual, una mena de cens dels veïns afectats: quanta gent és, en quines circumstàncies estan, qui té drets urbanístics, qui està en situació de vulnerabilitat. I també calia estudiar si el planejament de fa més de vint anys tenia sentit i estava en vigor avui dia o bé hi havia alguna cosa que calia millorar. Exposa que aquest és l'estudi que han encarregat a una empresa i li consta que ja l'han acabat. Sap que se n'ha fet una primera presentació, amb uns resultats que encara són preliminars, però informa que aquest mes de març se'n farà una presentació exhaustiva i compliran el compromís que tenien, encara que sigui amb un parell de mesos de retard, cosa que li sap greu. Informa que convocaran els veïns i veïnes, a través de les associacions veïnals, per explicar els detalls d'aquest estudi i d'aquesta diagnosi, amb l'objectiu de construir entre tots un consens de manera que comenci el mandat vinent tenint les coses tan clares com sigui possible i la maquinària preparada per desencallar d'una vegada aquesta tercera fase del Calaix –que admet que ja toca– i es puguin fer les expropiacions, les construccions d'habitatge i les modificacions puntuals que calgui fer del projecte.

Responent a la senyora Cereza i als senyors Martínez i Fernández, membres de la Plataforma Stop Tanatori, els admet que, sent l'última Audiència Pública, facin balanç. Reconeix que és veritat que no han aconseguit aturar el projecte del tanatori. Afirma que els hauria agradat aconseguir-ho, però justifica que també és veritat –i creu que s'ha d'explicar de manera transparent– que no tenien una eina legal per aturar-ho i que l'única eina que tenien era la negociació i l'intent de convèncer el promotor o el propietari que aquella era una mala ubicació. Assumeix, doncs, que no ho han aconseguit, però que no ha sigut per falta de voluntat de l'Ajuntament, perquè assegura que als promotors se'ls han donat alternatives, sinó perquè ells no es volien moure de la seva posició, sabent que tenien dret a actuar així. Afirma que, un cop presentat i registrat un pla especial, des d'aquell moment hi tenien dret, i saben que, si l'Ajuntament ho aturava, seria prevaricació i a més es provocarien unes indemnitzacions bestials pel lucre cessant de l'activitat del tanatori privat.

Pensa que han tingut un diàleg bastant franc amb la plataforma. Resumeix la situació dient que, com a Ajuntament, l'únic que poden fer és que es compleixi la normativa en aquell àmbit privat i es minimitzi l'impacte que pot tenir aquella activitat. Pensa que, durant les afectacions que han causat les obres, han anat parlant amb els veïns i resolent alguna circumstància. Diu que tant de bo algun jutjat digui que s'ha fet malament alguna cosa; assegura que ho celebraran amb ells. Afegeix que, com a Ajuntament, sí que poden vetllar per l'espai públic, qüestió sobre la qual tenen molta responsabilitat, i sí que poden evitar que tota la plaça de Can Climent s'acabi convertint en un espai privatitzat de facto per l'ús del tanatori.

Creu que això s'ha aconseguit de manera col·lectiva: no han estat ni els veïns sols, com deia la senyora Cereza, ni l'Ajuntament sol, perquè si els veïns no s'haguessin organitzat no s'hauria fet res, però si els veïns no haguessin trobat un Districte que escolta i que prioritza aquesta qüestió en els pressupostos, segurament tampoc s'hi haurien pogut posar màquines i començar les obres d'aquesta plaça. Ho remata dient que estan tristos perquè es faci el tanatori, però estan satisfets que es facin aquestes obres i que la plaça tingui usos veïnals i cívics com més vius millor. Dona la garantia que, mentre estiguin al Govern –i pensa que la resta de companys

i companyes del Plenari tenen la mateixa opinió—, en aquella plaça s'hi podran fer carxofades, calçotades, festes majors i el que faci falta. Conclou que si volen un paper, els el poden fer, però que han d'entendre que és un tema menor, perquè serà un compromís. Està disposat a signar-lo, però creu que la determinació no s'ha de demostrar signant papers d'aquesta mena, sinó fent les obres perquè es puguin desenvolupar aquesta zona esportiva que s'hi guanya i la zona d'estada. Però insisteix que, si volen un paper, els faran un paper, perquè no hi ha cap problema a fer-lo.

Reconeix que sí que és comesa de l'Ajuntament la qüestió del nomenclàtor, que ja està en marxa. Ofereix que quan la plaça estigui acabada, els veïns i veïnes que vulguin puguin estar presents en la posada de la placa dedicada als germans Climent, en honor de tots els treballadors i treballadores de la fàbrica de Can Climent.

Creu que amb això ha respost bona part del que li han dit i que només faltaria parlar de l'Ordenança de serveis funeraris. Confirma que hi va haver una suspensió, el juliol del 2022 – una suspensió que celebren i que reconeix que en bona part ha estat gràcies a la mobilització veïnal que hi ha hagut—, i creu que aquesta suspensió els estalviarà conflictes en altres indrets, perquè si un promotor presenta una llicència per fer un tanatori, ara sí que hi ha una eina legal per aturar-ho, que fins ara no tenien. Explica que ha tingut contactes amb la regidoria que porta Serveis Funeraris per preguntar si havien avançat en les converses amb els altres grups, perquè fa avinent que això no és només una qüestió de Govern, atès que l'ordenança s'aprova per Plenari. Aclareix que qui va aprovar l'ordenança que ha permès fer el tanatori també va ser el conjunt del Plenari. Li consta que ara hi ha hagut converses, de moment encara tímides, i que no hi ha un acord per modificar l'Ordenança de serveis funeraris. Per això creu que aquest serà un dels temes del mandat vinent. Constata la preocupació que tenen pel fet que la suspensió era per a un any i que s'haurà de valorar si se'n fa una pròrroga o com es resol, però admet que ja estan al final del mandat i se li fa estrany que hi pugui haver ara un acord al voltant d'aquest tema; per això creu que serà un dels primers temes que s'abordaran al començament del mandat vinent. Li agradaria que mentrestant es blindés aquesta suspensió. Insisteix que la participació veïnal –i en especial la plataforma, que estan ben organitzats i coneixen molt bé el tema, com a veïns, però també del punt de vista tècnic– segur que ajuda a enriquir el projecte. Assegura que seran benvinguts els seus comentaris.

El Sr. **Carlos Fernández** concreta que el que volen d'aquest document és que sigui consensuat per tots els partits, que no sigui només un compromís de l'actual Govern, sinó dels successius. Diu que sempre ho ha explicat: que avui hi ha l'actual regidor i després de les eleccions no saben qui hi haurà. Pensa que si continua l'actual, perfecte, perquè ja s'hi ha compromès, però que no saben si hi haurà un altre partit. Per això insisteix que volen un document que estigui consensuat entre tots els partits. Li recorda al regidor el que va dir: que ho portarien al Plenari perquè fos aprovat al Plenari. Constata que ja ha passat aquesta oportunitat, però igualment li demanen una data perquè s'hi comprometi, atès que els partits hi són.

El **regidor** li agraeix la matisació i proposa que es convoqui una Junta de Portaveus extraordinària, debatre-ho i, com que és un compromís polític, tindrà el mateix valor fet d'aquesta manera que si ho hagués aprovat el Plenari.

El senyor **José Maria Cruset Cruset** intenta intervenir.

La **presidenta** aclareix que normalment no hi ha un segon torn d'intervencions i que hi ha preguntes que estan esperant per via telemàtica. Li dona la paraula si es tracta d'una qüestió molt concreta, un lliurament de documentació o una cosa així.

El senyor **José Maria Cruset Cruset** manifesta que se'n va de l'Audiència molt frustrat, perquè el regidor no s'ha compromès a facilitar-li una reunió amb Parcs i Jardins, ni que pugui tenir una planificació de Parcs i Jardins. I acaba demanant si pot lliurar unes fotografies.

La **presidenta** admet les fotografies i informa d'una intervenció telemàtica prevista. Dona la paraula al senyor Mayné.

El senyor **Jordi Mayné**, en nom de l'Associació de Veïns de la Farga, s'excusa per no estar present a l'Audiència, a causa d'un refredat. Aclareix que l'associació de veïns que representa no és només de la plaça de la Farga sinó de tot el Sants antic i de més enllà. Per això afegeix que no tenen límits a l'hora de reclamar el que sigui pertinent. Agraeix la tasca feta pel municipi –que no sap si són els polítics o els treballadors de l'Administració, perquè diu que de vegades veu coses que no funcionen i tampoc sap de qui és la culpa–. Coincideix amb totes les altres demandes que fan els altres veïns de Sants, promet que els donaran suport. I hi vol afegir l'alarma per un rètol que ha aparegut a l'Esquerra de l'Eixample que diu que s'han de talar no sap quants arbres. Suposa que en tenen informació. Ja sap que allò no és el Districte, però és a tocar del parc de Joan Miró, on ha portat tantes vegades els fills i ara les netes, i a més afirma que a ell no sols li preocupa el barri.

Els felicita per la neteja, que constata que ha millorat moltíssim, però creu que continua estant brut com sempre perquè la gent és incívica, cosa que repetirà les vegades que faci falta. Denuncia que hi ha cagades de gos cada matí a la plaça de la Farga. Creu que Barcelona a la Butxaca els expulsarà, perquè cada dia els envien fotos de cagades, i això que no les envien totes, però tres cada dia sí. Blasma els amos dels gossos, que fan que cada dia les criatures es trobin al parc aquella brutícia.

Es queixa que els elements del parc són vells i que el parc s'hauria de refermar, però creu que hi ha una cosa clara, que és que la gent ha d'amenaçar els incívics perquè deixin de ser-ho, i que això s'ha de fer entre tots, ja que, es lamenta, no hi ha policia, i en qualsevol cas no hi podria haver un policia al costat de cada persona. Pensa que falta educació, i des de fa molts anys, i falta també que la gent comenci a assenyalar els que ho fan malament, també les bicicletes i els patinets.

Insisteix que li interessa saber sobretot què passa amb això que ha dit del parc Miró.

La **presidenta** agraeix la intervenció i llegeix una intervenció escrita d'una persona que és present a l'Audiència.

Transmet el que comunica el senyor **Marc Casanovas**: «Amb les obres de nova vorera entre el carrer Finlàndia i Jocs Florals, s'ha previst un canvi de sentit de circulació per al carrer Finlàndia? Com a enginyer civil, crec que tindria força sentit.»

Dona la paraula al regidor.

El **regidor** comença responent al senyor Mayné i li desitja que es posi bo. Constata que aquestes possibilitats tecnològiques són una de les coses bones que ha tingut aquesta pandèmia, quan algú està refredat o s'ha de quedar a casa per algun motiu.

Assegura que la qüestió del parc de Joan Miró els preocupa molt. Confirma que aquí sí que hi ha la previsió de talar arbres, i això els amoïna. Descriu que el parc és força gran, que està al començament de l'Eixample, dins l'angle format per Tarragona i Diputació, i que per tant fa frontera amb Sants-Montjuïc. Informa que es posarà al parc una zona de proveïment, que afectarà la plaça, per a les obres del ferrocarril que connectarà la plaça d'Espanya amb Gràcia i, per tant, la línia del Llobregat amb la línia del Vallès. Assumeix que és una obra necessària i que celebren que es faci, perquè millorarà molt la connexió metropolitana a través del ferrocarril, però constata que les obres produeixen afectacions. Precisa que aquesta la promou la Generalitat i que la previsió que tenen els tècnics –perquè tothom sap que els polítics no volen talar arbres, si es fa és perquè no hi ha alternatives– és que s'hagin de talar alguns arbres per a la zona de proveïment i d'entrada de la tuneladora. No vol fer polèmiques amb l'assumpte, ni assenyalar cap administració, però sí que demana que, de manera responsable, es busquin alternatives i solucions, perquè li costa d'entendre que no se n'hagin trobat, si bé està segur que se'n deuen haver buscat. De tota manera, han demanat de congelar el projecte, per trobar alternatives que no impliquin la tala d'arbres, perquè en aquest cas la previsió diu que podrien ser més d'un centenar. Sap que en aquests casos se sol buscar de replantar-los en un altre lloc, però demana de repensar-s'ho. Li consta que les comunitats educatives de Barcelona i les associacions de veïns s'estan mobilitzant i sap que hi ha converses entre Ajuntament i Generalitat per trobar una altra opció.

Respecte a la segona qüestió que plantejava el senyor Mayné, el tema de la neteja, celebra molt que en aquesta última Audiència Pública un veí exigent i crític però alhora rigorós opini que ha millorat el servei de la neteja, perquè considera que han patit molt per arribar fins aquí. Diu que ja es veu que ha valgut la pena, tal com constaten veïns i veïnes. Coincideix que l'incivisme continua, i no els agrada assenyalar ningú, cap col·lectiu, però es remet a la reflexió que feia abans: que si volem una ciutat amb gossos i una ciutat en què els gossos utilitzin l'espai públic, necessitem que tots els passejadors de gossos siguin responsables –encara que és conscient que una majoria ja n'és, de responsable–, entre altres motius perquè, per exemple, al jardí de la Farga –que ha tingut ocasió de visitar amb els veïns i veïnes de la zona diverses vegades– hi ha una zona de parc infantil on sempre trobes l'excrement de gos. Precisa que allò es neteja cada dia, però que també cada dia a les set del matí hi ha veïns i veïnes que deixen allà l'excrement del gos, tan fàcil com és recollir-lo amb una bossa. Fa la reflexió, també, que en qualsevol cas hi ha llocs més indicats que no pas el parc infantil perquè els gossos facin les necessitats. Sigui com sigui, creu que és bo fer una crida a la responsabilitat i a la cura de l'espai públic, que és de tothom i que cal que tothom el cuidi. Insisteix que el problema no és de falta de neteja sinó d'incivisme i de falta de respecte.

Pel que fa al senyor Casanovas, reconeix que ell no és enginyer civil com el senyor Casanovas i que quan es plantegen aquestes propostes de mobilitat li agrada sotmetre-les a l'equip tècnic. Promet que en prenen nota i que en parlarà amb l'equip tècnic i amb la Taula de Mobilitat del Districte, i que llavors ja hi donaran una resposta, perquè no li agradaria precipitar-se en una anàlisi de mobilitat quan no és tècnic d'aquest àmbit.

La **presidenta** agraeix la resposta i constata que no hi ha cap més intervenció presencial. Fa saber que les preguntes que s'han presentat a través de la plataforma Decidim es respondran, com sempre, per escrit.

Fa avinent que no hi ha més punts a l'ordre del dia.

Agraeix la participació, el to i la paciència de totes les persones que hi han participat.

**Ajuntament
de Barcelona**

Districte de Sants-Montjuïc

Dona per finalitzada l'Audiència i aixeca la sessió a les 19.30 hores.

El Secretari